

kan således ikke afgrænses til områder umiddelbart neden- og oven for en fangstindretning.

Til § 52

Bestemmelsen viderefører ferskvandsfiskerilovens § 17, stk. 1 og 3, og fastlægger, at det er en Landvæsenskommission, som afgør selve erstatningsspørgsmålet. De mere detaljerede bestemmelser i ferskvandsfiskerilovens § 17, stk. 2, om landvæsenskommissionens afgørelse er udeladt, idet det af lov nr. 133 af 6. marts 1970, om Landvæsensretten i § 31 fremgår, at der indhentes sagkyndig bistand. Det forekommer derfor overflødigt at opretholde disse detailregler i lovtæksten.

Til § 53

Bestemmelsen er en videreførelse af ferskvandsfiskerilovens § 14.

Til kapitel 11.

Lystfiskertegn og fritidsfiskertegn

Bestemmelserne viderefører reglerne i fisketegnsløven om fisketegn og saltvandsfiskerilovens § 12 og § 12b om fritidsfiskerbidrag.

Til § 54

Bestemmelsen fastlægger, hvem der er omfattet af kravet til betaling af henholdsvis lystfiskertegn og fritidsfiskertegn. Forslaget viderefører saltvandsfiskerilovens § 12b og fisketegnslovens § 1. I forslaget anvendes som noget nyt betegnelserne lystfiskertegn og fritidsfiskertegn til afløsning for betegnelserne lystfisketegn og fritidsfiskerbidrag.

Udover dette ændres kravet til fritidsfiskertegnet. Der kræves således som noget nyt efter forslaget også fritidsfiskertegn i ferskvand, når der benyttes andet end lette håndredskaber. Dog er der mulighed for en undtagelse, hvis der er tale om et erhvervmæssigt fiskeri, jf. § 27, stk. 2.

I øvrigt gælder forpligtigheden til at betale fritidsfiskertegn i ferskvand de samme steder, hvor der betales lystfiskertegn.

Til § 55

Bestemmelsen indeholder en undtagelse til § 54 og fastlægger den kreds, der ikke er omfattet af kravet til lystfiskertegn og fritidsfiskertegn. Bestemmelsen viderefører en række tilsvarende undtagelser i fisketegnslovens § 1, stk. 1-3.

En regel i fisketegnslovens § 1, stk. 4, om, at det påhviler den, der stiller fiskeri til rådighed at kontrollere fisketegnet, er ikke videreført. Baggrunden herfor er,

at bestemmelsen ikke er strafbelagt, da manglende lystfiskertegns- og fritidsfiskertegnsbetaling fortsat ikke sanktioneres med straf, men med indbetaling af forhøjet bidrag, jf. § 60. Virkningen af bestemmelsen er derfor kun at sidestille med en henstilling, og en lovbestemmelse med dette indhold må anses for overflødig. Det skal dog bemærkes, at de særlige opsynsmænd, jf. § 129, fortsat har beføjelse til at kontrollere fisketegn.

Til § 56

Bestemmelsen fastlægger gyldighedsperioden og prisen for lystfiskertegnene og fritidsfiskertegnet. Bestemmelsen viderefører de gældende regler herom i fisketegnslovens § 3 og saltvandsfiskerilovens § 12, stk. 1, nr. 4. Dog er gyldighedsperioden for fritidsfiskertegnet ændret fra et kalenderår til at være 12 sammenhængende måneder. Herved er der større overensstemmelse med lystfiskertegnets gyldighedsperiode. Der indføres dog ingen kortere gyldighedsperiode for fritidsfiskertegnet. Dette har sammenhæng med ordningens karakter, idet fritidsfiskertegnet er omfattet af en mere detaljeret administration og kontrol, idet der ikke blot finder kontrol sted, medens personen er tilstede men også, når redskabet står i vandet, uden at fiskeren er tilstede. Det skal være muligt at kontrollere, at der er betalt fritidsfiskerbidrag og at der kun fiskes med det tilladte antal redskaber. Fritidsfiskertegnet vil derfor fortsat skulle indbetales, så kvitteringen er knyttet til et bestemt fiskerinumner, der skal sættes på et mærke på redskabet. Regler herom vil blive udstedt efter forslagens § 32.

Den pris, der fastsættes for tegnene, i forslagens § 56, er uændrede videreførelser af de beløb, der har været gældende siden 1. januar 1990 ved indførelsen af fritidsfiskerbidraget, og for lystfiskertegnet siden ikrafttræden af fisketegnsløven den 1. januar 1993. Beløbene var oprindeligt fastsat i henholdsvis saltvandsfiskeriløven og fisketegnsløven med hjemmel til, at ministeren kunne ændre disse. I den gældende saltvandsfiskerilov § 12, stk. 3, kan beløbet for fritidsfiskerbidraget fastsættes af ministeren uden, at der i lovtæksten er angivet et beløb. Som nævnt har det dog ikke været aktuelt at ændre de oprindelige beløb.

Til § 57

Bestemmelsen er en videreførelse af reglen i fisketegnslovens § 3, stk. 1 og saltvandsfiskerilovens § 12, stk. 3. Ministeren vil ved bekendtgørelse kunne ændre beløbsstørrelserne under hensyn til omkostningerne ved administrationen af ordningerne. Administration af tegnene indebærer i praksis i den ordning, der an-